

Agnieszka Rosnerówna, Prowadzi mnie

Prowadzi mnie ta jedna gwiazda
której nie odkrył jeszcze nikt
Prowadzi mnie niebieski gazda
choć czasem w nocy budzi krzyk
Snów swoich uczę się na pamięć
potem litanią kwitną i błędzę w ogrodzie
szukam drogi wśród labiryntów bladych dni.
Może ktoś powie mi gdzie idę
na razie cicho pytam w lustro
dlaczego obok mego cienia
jest wciąż tak bardzo, bardzo pusto
Proszę stwórz ten świat choć jeszcze jeden raz
na czarnych krosnach nocy rozwieś czas
i niechaj się tkają nasze dni
wtedy gdy całe miasto śpi
tylko nie gaś proszę nie gaś
moich gwiazd
Zapal dziś za mnie papierosa
i wypij wódkę albo trzy
to przecież musi wyjść na zdrowie
gdy pije się za swoje sny
Niebieski gazda dawno zasnął
dyżuru w niebie nie ma nikt
więc proszę cicho bardzo cicho
choć z serca się wrywa krzyk
Proszę stwórz ten świat choć jeszcze jeden raz
na czarnych krosnach nocy rozwieś czas
i niechaj się tkają nasze dni
wtedy gdy całe miasto śpi
tylko nie gaś proszę nie gaś
moich gwiazd
Niechaj się tkają nasze dni
wtedy gdy całe miasto śpi
tylko nie gaś proszę nie gaś
moich gwiazd